

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. november 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Kristian Gyde Poulsen
Sagsnr.: 2014-0032-1679
Dok.: 1363278

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 37 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 31. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Ellemann (V).

Mette Frederiksen

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 37 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke lovgivningsmæssige rammer kreditoplysningsbureauer er underlagt?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der for så vidt angår de lovgivningsmæssige rammer, som kreditoplysningsbureauer er underlagt, har oplyst, at tilsynet den 17. april 2002 – efter behandling i Datarådet – har udtalt følgende:

”I henhold til persondatalovens § 20, stk. 1, må kreditoplysningsbureauer kun behandle oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Bestemmelsen fastlægger, hvilke typer af oplysninger et kreditoplysningsbureau må registrere og videregive.

Et kreditoplysningsbureau må herefter kun behandle oplysninger, der har betydning for vurderingen af den registreredes betalingsevne i andre fremtidige skyldforhold. Registrering af oplysninger i et kreditoplysningsbureau skal således være udtryk for manglende *betalingsevne* og ikke manglende *betalingsvilje*.

Det følger endvidere af persondatalovens § 20, stk. 2, at kreditoplysningsbureauer ikke må behandle oplysninger som nævnt i lovens § 7, stk. 1, og § 8, stk. 4. Der er hermed fastsat et absolut forbud mod kreditoplysningsbureauers behandling af oplysninger om rent private forhold, selvom der i det væsentlige er tale om oplysninger, som allerede efter § 20, stk. 1, ikke må registreres og videregives.

Efter Datatilsynets opfattelse kan frivillig registrering af skizofrene, ludomaner eller personer, der har mistet legitimation, ikke betragtes som oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Dette skyldes, at en frivillig registrering ikke nødvendigvis er udtryk for manglende betalingsevne. Datatilsynet har endvidere lagt vægt på, at formålet med de frivillige registreringer ikke er at advare bureauets abonnenter mod, at den registrerede er en ”dårlig betaler”, således som det normalt er tilfældet. Formålet med registreringen må derimod snarere antages at være hensynet til den pågældende selv, der på den måde søger at opnå en form for sikkerhed mod yderligere gældsstiftelse.

Datatilsynet finder således, at der ikke kan ske frivillig registrering inden for rammerne af persondatalovens § 20, stk. 1.

Efter Datatilsynets opfattelse vil frivillig registrering endvidere efter omstændighederne kunne være i strid med forbudet i persondatalovens § 20, stk. 2. Datatilsynet har herved lagt vægt på, at en del af de personer, der ønsker frivillig registrering, er ude af stand til at varetage deres økonomiske anliggender som følge af et svækket fysisk eller psykisk helbred. En frivillig registrering vil således kunne afsløre oplysninger om rent private forhold.

På den anførte baggrund er det Datatilsynets opfattelse, at frivillig registrering ikke kan ske inden for rammerne af de gældende regler om kreditoplysningsbureauers virksomhed.”

2. Datatilsynet har desuden henvist til tilsynets udtalelse af 16. august 2011 vedrørende frivillig registrering for at undgå gældsætning og eventuel identitetstyveri.

I den nævnte udtalelse har Datatilsynet godkendt, at en privat virksomhed kan føre et register med frivillige registreringer, som kan gøres tilgængelig via de systemer, som findes hos kreditoplysningsbureauet Experian A/S (der driver RKI), men på en sådan måde, at det fremgår, at der er tale om en frivillig registrering.

Det fremgår af Datatilsynets udtalelse, at de personer, som kan blive registreret i registret, er

1. personer, som af den ene eller anden grund ønsker at gøre kreditgivere opmærksomme på, at disse ikke umiddelbart skal sige ja til at give vedkommende kredit, og
2. personer, som har mistet et identitetspapir og i den forbindelse er bekymret for, at det vil blive misbrugt.

Datatilsynet har i udtalelsen opstillet en række vilkår, som skal gøre en registrering – og videregivelse via et kreditoplysningsbureaus system – betryggende. Det drejer sig bl.a. om, at det af søgeresultatet tydeligt skal fremgå, hvis der er tale om en frivillig registrering, og at det pågældende register skal være indrettet således, at grunden til den frivillige registrering som udgangspunkt ikke oplyses.

Kopi af udtalelsen vedlægges.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund ikke anledning til at foreslå reglerne om registrering i kreditoplysningsbureauer ændret, da en ordning med frivillig registrering allerede er mulig inden for rammerne af de

gældende regler om behandling af personoplysninger.

Justitsministeriet kan i den forbindelse tillige henviser til ministeriets besvarelse af 16. april 2012 af spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3).